

congrés de cultura catalana

congrés *[pl: -essos m 1]* Reunió o assemblea de persones cridades a deliberar sobre algun afer. *2 esp* Reunió d'estudiosos, científics, tècnics, professionals, etc, per a l'elaboració, confrontament o simple exposició de diversos temes i qüestions de llur especialitat. ... *2* Assemblea o parlament.

cultura *f 1* 1. Conreu de la terra. *2 esp* Conreu dels coneixements i facultats de l'home. *3* Conjunt de ciències literàries, històriques, científiques, etc, aalsevol altra mena que hom posseeix i que s'ha fruit d'estudi i lectures, de viatges i de residència, etc. Quan es tracta d'una cultura més especialitzada hom parla també de cultura *general*. *2 ANTROP CULT* Conjunt de tradicions (literàries, històrico-socials i científiques) de formes de vida (materials i espirituals) d'un poble, d'una societat o de tota la humanitat. Sovint hom ha entès cultura i civilització com a sinònims, però cal tenir-ne la diferenciació. ...

català *ana 1* *adj* Relatiu o pertanyent a Catalunya o als Països Catalans. *2 adj* Natural de Catalunya. *3 m i f* Habitant de Catalunya o dels Països Catalans. *4 m i f* *H* Habitant d'un poble, de llengua catalana i que viu als Països Catalans. Fins al segle XIX s'usava aquest gentilici tingué una etimologia paral·lela a la del corònim *Catalunya* i fou substituït pels regnes de Mallorca i de València. ...

1 Esforç col·lectiu

El Congrés de Cultura Catalana és una reunió i una conjunció d'esforços dels ciutadans dels Països Catalans que, conscients de la situació de la seva cultura considerada en els seus aspectes més diversos, s'apleguen en una empresa col·lectiva per a treballar bàsicament en tres objectius:

3 Objectius

Estudiar els problemes, la situació de la Cultura Catalana i proposar-ne solucions per al futur.

Sensibilitzar el nombre més gran possible de ciutadans de l'abast dels problemes i de la necessitat de solucionar-los.

Iniciar la creació d'una sèrie de mitjans indispensables per a ser una cultura desenvolupada normalment.

2 Conviccions

Estem convençuts que aquests tres objectius no es poden basar en l'evocació més o menys nostàlgica o sentimental del passat. Estem convençuts, també, que no pot bastir-se cap projecte de futur que serveixi per a la totalitat dels qui vivim i treballem als Països Catalans sense la recuperació de la identitat col·lectiva d'aquests Països i sense donar totes les possibilitats de plenitud a la nostra cultura, que ens és o se'ns farà pròpia, i tard o d'hora ens marcarà individualment i col·lectivament.

«A tot el món s'ha comprès que la diversitat cultural és un patrimoni que enriqueix la humanitat».

La declaració de la UNESCO de setembre de 1967 expressa categòricament el dret dels pobles a perseverar en la pròpia existència i el deure per part dels estats constituïts de procurar i possibilitar aquesta plenitud.

La cultura catalana es troba en una situació d'anormalitat perquè aquest principi no solament no s'ha aplicat sinó que des de fa segles s'han fet els possibles per a desvirtuar la seva personalitat. I s'ha aconseguit a més d'introducir en la nostra comunitat una veritable confusió sobre la pròpia identitat col·lectiva i sobre els límits reals d'aquesta cultura. Fins i tots alguns posen en qüestió com es pot conjugar la idea d'universitat que tots portem a dins amb aquesta necessitat d'afirmació de la pròpia nacionalitat.

Amb aquestes frases comença la crida del Congrés, per a continuar afirmant que cal **«prendre consciència que no hi ha cap més sortida possible per a la nostra plenitud individual i col·lectiva que recuperar la nostra personalitat de catalans»**. El Congrés de Cultura Catalana, doncs, ha nascut, i exigeix dels catalans l'esforç ordenat i constant, la realització del balanç de situació que ens assenyali les mancances, el prendre consciència que la nostra cultura es desenrotlla en condicions d'anormalitat, i l'adonar-nos de la nostra pròpia personalitat col·lectiva.